

fatte høiere, end fornødent, og hvormeget der da for hver enkelt Forsikring indtil Udgangen af 1885 er indbetalt mere end dette Fornødne. Og forsaavidt dette Spørgsmaal angaar, skjønnes det at være mest naturligt og stemmende med Hensigten, at man undersøger, hvorledes Tarifen af 1870 vilde være bleven, dersom man i Stedet for den benyttede Dødelighed havde brugt den Dødelighed, som faktisk er indtraadt i de 15 Aar 1871—85, medens man i Øvrigt udfører Tarisfberegningen paa samme Maade som i 1870, og at Tilbagebetalingen da indrettes efter, hvad der er indbetalt mere end i Genhold til en saadan modificeret Tarif.

Hermed maa imidlertid strax bemærkes, at denne Beregningsmaade kun svarer til sit Niemed, naar Forsikringen har været tegnet mod livsvarig Præmie eller, hvis selve Forsikringen var ophørende, da mod den længst mulige Præmiebetaling. I de Tilfælde nemlig, hvor Præmiebetalingen er betinget afgjort i et kortere Aarmaal eller ved Indstud een Gang for alle, vil man, dersom man uden videre omberegner den betalte Præmie efter de heromhandlede særlige Tarifer og tilbagegiver Forskjellen, i Virkeligheden komme til at give Interessenten større Tilbagebetaling eller Bonus end den, der svarer til den Del af Perioden 1871—85, hvori hans Forsikring har været i Kraft. Der maa derfor i alle saadanne Tilfælde indføres en Modifikation i Beregningen.

Dette Forhold overses simplest ved en Analogi hentet fra Brandforsikringerne, hvis hele Natur er meget lettere gennemskuelig end Livsforstringerne, og som paa dette Punkt vilde frembyde et ganske lignende Fænomen.

Dersom et Brandforsikringselskab, hvis Interessenter forsikres for et Aar ad Gangen ved, at de betale en fast aarlig Præmie, efter visse Aars Forløb kom til det Resultat, at Præmierne i disse Aar havde været høiere, end nødvendigt og derfor vilde give Interessenterne det Oversflødige tilbage, vilde Selskabet simpelthen, naar Alt ellers var lige, betale til hver Interessent i Forhold til hans Indstud og den Del af Perioden, hvori han havde betalt Præmie. Men dersom en Interessent f. Ex. 3 Aar før Periodens Udløb havde aftalt med Selskabet, at han i 10 Aar vilde betale en større Præmie, imod at hans Forsikring da efter den Tid uden yderligere Betaling skulde være gyldig for Fremtiden, vilde det være en Feil, om man gav ham Tilbagebetaling efter det forøgede Indstud, han saaledes havde præsteret. Han burde faa det Samme, som om han i de 3 Aar kun havde betalt den sædvanlige Præ-

mie for et Aar ad Gangen, thi hvad han havde betalt mere, maatte anses for Dækning af en Risiko, som Selskabet først skulde løbe efter Periodens Udløb, og altsaa være Refusionen uvedkommende.

Om end Forholdet er mere sammensat for Livsforstringerernes Vedkommende, naar det nøiagtig skal udredes, saa er det dog i sine Grundtræk væsentlig det samme. Hvis man gav en Interessent, der 3 Aar før Udgangen af 1885 havde tegnet f. Ex. en livsvarig Livsforstr. i Anstalten af 1871 mod derfor at betale Præmie i 10 Aar i Stedet for den lavere livsvarige Præmie, Tilbagebetaling efter 3 Gange en 10-aarig Præmie, vilde man begaa en tilsvarende Feil som ovenfor nævnt overfor den Brandforsikrede. Den Livsforstr. der kun have Bonus, som om han havde betalt livsvarig Præmie. Og nærmere Undersøgelser vise, at den Livsforstr. hvis han har tegnet en ophørende Forsikring, f. Ex. en „Livsforstr. med Udbetaling“, efter samme Princip bør have den Bonusandel, som svarer til, at Præmien betales i hele Forsikringstiden, selv om han har indrettet Betalingen paa at afgjøres i kortere Tid.

Herefter bliver det da ved Bonusberegningen ligeegyldigt, hvilken Indstudmaade der har været valgt ved Forsikringskontraktens Oprettelse. Er Forsikrings Art og Størrelse samt Interessentens Alder ved Indtrædelsen givne, bliver Bonusbetalingen i Øvrigt kun afhængig af den Tid indenfor Perioden 1871—85, i hvilken Forsikringen har været i Kraft.

Den heromhandlede Tarif (Tilbagebetalingstarifen) kan altsaa indskrænkes til at angive den aarlige Præmie i hele Forsikringstiden (henholdsvis livsvarig Præmie for livsvarige Forsikringer), og man kan i Stedet for ved hver enkelt Beregning at ty til selve Tarifen, opstille Tabeller over Forskjellen mellem Tilbagebetalingstarifens Priser og de nugældende, saa at man for hver Forsikringsart direkte kan se, hvor stor Bonusandelen uden Rente bliver for et Aar.

Saadanne Bonustabeller ere allerede udregnede for de vigtigste Forsikringsformer, som komme i Betragtning, og skulle gengives nedenfor. Senere hen vil der blive talt om deres Forøgelse med et Rentetillæg, svarende til det Tidspunkt, fra hvilket Bonusandelen stammer.

Da Dødeligheden i de 15 Aar 1871—85 har været gennemgaaende mindre end forudsat i Tarifen af 1870, medens dennes Beregningsmaade ellers er opretholdt i Tilbagebetalingstarifen, vilde alle de Forsikringer, ved hvilke Anstalten taber ved en for-